Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра світової політики, дипломатії та туристичного бізнесу

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор ННІ «Каразінський інститут
міжнародних відносин та туристичного бізнесу
Микола ПИСАРЕВСЬКИЙ

«__» _____ 2026 р.

Робоча програма навчальної дисципліни

Міжнародні комунікації та переговори

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти **другий (магістерський)**
галузь знань **С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»**
спеціальність **С3 «Міжнародні відносини»**

освітня програма **«Дипломатія та врегулювання конфліктів»**

вид дисципліни **обов'язкова**
ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

2026/ 2027 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

"27" серпня 2026 року, протокол № 1

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:
канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри світової політики, дипломатії та туристичного бізнесу Ірина ШАМАРА

Програму схвалено на засіданні кафедри світової політики, дипломатії та туристичного бізнесу

Протокол від "26" серпня 2026 року № 1

Завідувач кафедри світової політики, дипломатії та туристичного бізнесу

_____ доц. Анатолій ПАРФІНЕНКО
(підпис)

Програму погоджено з гарантом освітньої програми «Дипломатія та врегулювання конфліктів» за другим (магістерським) рівнем

Гарант освітньої програми «Дипломатія та врегулювання конфліктів» за другим (магістерським) рівнем

_____ проф. Сергій ЛИМАН
(підпис)

Програму погоджено науково-методичною комісією ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

Протокол від "27" серпня 2026 року № 1

Голова науково-методичної комісії ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

_____ доц. Ганна ПАНАСЕНКО

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Міжнародні комунікації та переговори»
складена відповідно до освітньо-професійної програми
«Дипломатія та врегулювання конфліктів»
підготовки магістра
спеціальності С3 «Міжнародні відносини»

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Метою вивчення навчальної дисципліни «Міжнародні комунікації та переговори» є формування у здобувачів знань, аналітичних умінь та практичних навичок дослідження комунікативних процесів і дипломатичної практики у глобальному просторі, виявлення їх специфіки, закономірностей і проблем у контексті сучасних світових політичних процесів і транснаціональної взаємодії, а також розвитку критичного мислення щодо можливостей застосування інструментів публічної дипломатії, стратегічних комунікацій та переговорних технологій у професійній діяльності фахівців-міжнародників.

1.2. Завдання курсу:

- ✓ ознайомлення студентів із теоретико-методологічними підходами до вивчення комунікації та переговорів у системі міжнародних відносин;
- ✓ формування знань про еволюцію дипломатичного дискурсу, моделі інформаційного впливу та особливості комунікативної взаємодії держав і недержавних акторів;
- ✓ розкриття специфіки стратегічних комунікацій, інформаційних війн, технологій медіатизації світової політики та публічної дипломатії;
- ✓ розвиток умінь аналізувати крос-культурні бар'єри, психологічні аспекти та інституційні механізми міжурядового діалогу;
- ✓ виявлення проблем управління інформаційними потоками під час міжнародних криз і врегулювання конфліктів;
- ✓ опанування методів стратегічного планування, підготовки та ведення міжнародних переговорів із використанням сучасних стратегій і дипломатичного протоколу.

1.3. Кількість кредитів – 4
1.4. Загальна кількість годин – 120

1.5. Характеристика навчальної дисципліни
Обов’язкова
Денна форма навчання
Рік підготовки
2-й
Семестр
3-й
Лекції
22 год.
Семінарські заняття
11 год.
Лабораторні заняття
-
Самостійна робота
87 год.
Індивідуальні завдання
-

1.6. Перелік компетентностей, що формує дана дисципліна:
- формування наступних загальних компетентностей:
ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК3. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК4. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
ЗК6. Здатність працювати в міжнародному контексті.
ЗК7. Здатність працювати в команді.
ЗК8. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість
ЗК10. Здатність шукати компроміси, поважати обґрунтовані погляди інших та досягати взаємоприйнятних рішень

- формування наступних спеціальних компетентностей:

СК1. Здатність виявляти та аналізувати природу, динаміку, принципи організації міжнародних відносин, типи та види міжнародних акторів, сучасні тенденції розвитку світової політики.
СК2. Здатність приймати обґрунтовані рішення щодо здійснення міжнародної та зовнішньополітичної діяльності.
СК4. Здатність аналізувати глобальні процеси та їх вплив на міжнародні та суспільні відносини, політичні та суспільні системи.
СК5. Здатність аналізувати та прогнозувати міжнародні відносини у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.
СК7. Здатність здійснювати прикладні аналітичні дослідження проблем міжнародних відносин та світової політики, суспільних комунікацій,

регіональних студій, професійно готувати аналітичні матеріали та довідки.
СК8. Здатність організовувати та проводити міжнародні зустрічі та переговори, розробляти, аналізувати і оцінювати дипломатичні та міжнародні документи.
СК10. Здатність до самонавчання, підтримки належного рівня знань, готовність до опанування знань нового рівня, підвищення своєї фаховості та рівня кваліфікації.
СК13. Здатність використовувати потенціал дипломатичних інструментів та забезпечувати посередництво, підтримувати діалог, досягнення консенсусу та стійкі мирні угоди.

- формування наступних м'яких навичок (soft skills):
1. лідерства;
2. гнучкості;
3. комунікабельності;
4. професіоналізму;
5. креативності тощо

1.7. Заплановані результати навчання
Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні досягти таких результатів навчання:
РН2. Критично осмислювати та аналізувати глобальні процеси та їх вплив на міжнародні відносини.
РН4. Аналізувати та оцінювати проблеми міжнародної та національної безпеки, міжнародні та інтернаціоналізовані конфлікти, підходи, способи та механізми забезпечення безпеки у міжнародному просторі та у зовнішній політиці держав.
РН5. Збирати, обробляти та аналізувати інформацію про стан міжнародних відносин, світової політики та зовнішньої політики держав.
РН8. Вільно спілкуватися державною та іноземними мовами усно і письмово, з професійних і наукових питань.
РН9. Готувати аналітичні довідки, звіти та інші документи про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики, суспільних комунікацій та регіональних студій.
РН13. Брати участь у професійні дискусії у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики, суспільних комунікацій та регіональних студій, поважати опонентів і їхню точки зору, доносити до фахівців та широкого загалу інформацію, ідеї, проблеми, рішення та власний досвід з фахових проблем.
РН14. Оцінювати результати власної роботи і відповідати за особистий професійний розвиток.
РН 16. Застосовувати сучасні теорії та практичні процеси вирішення та трансформації конфлікту – включаючи переговори, посередництво та розбудову миру.

РН 17. Професійно відстоювати інтереси України у різних сферах міжнародних відносин та міжнародного співробітництва.

1.8. Пререквізити: вивчення дисципліни передбачає попереднє засвоєння кредитів з таких дисциплін, як: Глобальна безпека та міжнародні конфлікти, Дипломатія та вирішення збройних конфліктів, Дипломатична служба та право зовнішніх зносин.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОМУНІКАЦІЇ У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ

Тема 1. Теоретико-методологічні засади комунікації у міжнародних відносинах.

Комунікація як базовий інструмент світової політики та дипломатії. Еволюція комунікативних парадигм від класичної дипломатії до цифрової епохи та публічної дипломатії.

Тема 2. Сучасні методи, форми та інструменти міжнародних комунікацій.

Трансформація комунікаційних каналів на глобальному рівні. Мережева дипломатія. Комунікаційні технології в діяльності міжнародних організацій та транснаціональних акторів.

Тема 3. Моделі міжнародної комунікації та інформаційного впливу.

Класичні й сучасні моделі взаємодії держав та недержавних акторів у глобальному просторі. Концепції інформаційної влади, асиметричних комунікацій та медіатизації міжнародних відносин.

Тема 4. Теоретичні підходи до комунікацій у глобалізованому середовищі.

Парадигми масової та політичної комунікації. Теорії імперіалізму, інформаційного суспільства, структуралізму й постмодернізму в аналізі глобальних процесів і трансформації суверенітету.

Тема 5. Стратегії усних міжнародних комунікацій та публічної дипломатії.

Особливості риторики, політичного дискурсу та публічних виступів на міжнародних майданчиках (ООН, ОБСЄ тощо). Вербальні та невербальні аспекти міжурядового спілкування.

РОЗДІЛ 2. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ

Тема 6. Інформаційні війни, пропаганда та стратегічні комунікації у світовій політиці.

Технології маніпуляції свідомістю, дезінформація та фейкові новини як інструменти геополітичної боротьби. Концепція Strategic Communications (StratCom) урядових та безпекових структур.

Тема 7. Соціокультурний вимір та крос-культурна комунікація в міжнародних відносинах.

Вплив цивілізаційних відмінностей, національних ідентичностей і цінностей на міжнародний діалог. Діалог культур як основа запобігання глобальним конфліктам.

Тема 8. Стратегії письмових міжнародних комунікацій та дипломатичний протокол.

Дипломатичне листування, правила підготовки міжнародних договорів, нот, меморандумів, заяв та резолюцій. Стандарти офіційно-ділового стилю у міжурядових відносинах.

Тема 9. Стратегічне планування комунікацій у кризових ситуаціях та міжнародних конфліктах.

Управління інформаційними потоками під час міжнародних криз. Дипломатія та кризові комунікації міжнародних акторів.

Тема 10. Міжнародні переговори як ключовий інструмент врегулювання міжнародних спорів.

Переговорний процес у дипломатичній практиці, стратегії і тактики ведення переговорів (позиційні, інтерес-орієнтовані). Психологічні аспекти, крос-культурні бар'єри та техніка досягнення консенсусу.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин					
	Денна форма					
	Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7
Розділ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОМУНІКАЦІЇ У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ						
Тема 1. Теоретико-методологічні засади комунікації у міжнародних відносинах	11	4	2			5
Тема 2. Сучасні методи, форми та інструменти міжнародних комунікацій.	8	2	1			5
Тема 3. Моделі міжнародної комунікації та інформаційного впливу	8	2	1			5
Тема 4. Теоретичні підходи до комунікацій у глобалізованому середовищі.	8	2	1			5
Тема 5. Стратегії усних міжнародних комунікацій та публічної дипломатії.	8	2	1			5
Разом за розділом 1	43	12	6			25
Розділ 2. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ						
Тема 6. Інформаційні війни, пропаганда та стратегічні комунікації у світовій політиці	8	2	1			5
Тема 7. Соціокультурний вимір та крос-культурна комунікація в міжнародних відносинах	8	2	1			5
Тема 8. Стратегії письмових міжнародних комунікацій та дипломатичний протокол	8	2	1			5
Тема 9. Стратегічне планування комунікацій у кризових ситуаціях та міжнародних конфліктах.	8	2	1			5
Тема 10. Міжнародні переговори як ключовий інструмент врегулювання міжнародних спорів.	8	2	1			5
Підготовка до тестового контролю	37					37
Разом за розділом 2	77	10	5			62
Усього годин	120	22	11			87

4. Теми семінарських занять

Тема № з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Теоретико-методологічні засади комунікації у міжнародних відносинах	2
2-3	Тема 2. Сучасні методи, форми та інструменти міжнародних комунікацій. Тема 3. Моделі міжнародної комунікації та інформаційного впливу	2
4-5	Тема 4. Теоретичні підходи до комунікацій у глобалізованому середовищі. Тема 5. Стратегії усних міжнародних комунікацій та публічної дипломатії.	2
6-7	Тема 6. Інформаційні війни, пропаганда та стратегічні комунікації у світовій політиці Тема 7. Соціокультурний вимір та крос-культурна комунікація в міжнародних відносинах	2
8-9-10	Тема 8. Стратегії письмових міжнародних комунікацій та дипломатичний протокол Тема 9. Стратегічне планування комунікацій у кризових ситуаціях та міжнародних конфліктах. Тема 10. Міжнародні переговори як ключовий інструмент врегулювання міжнародних спорів.	3
	Разом	11

5. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Тема 1. Теоретико-методологічні засади комунікації у міжнародних відносинах Комунікація як базовий інструмент світової політики та дипломатії. Поняття, структура та основні функції міжнародної комунікації. Еволюція дипломатичної комунікації: від традиційних форм до цифрової дипломатії. Основні комунікативні парадигми в теорії міжнародних відносин. Роль інформації у формуванні зовнішньополітичних рішень держав.	5

	Комунікація як засіб формування міжнародного іміджу держави. Особливості міждержавної, міжурядової та міжкультурної комунікації. Публічна дипломатія як сучасна форма міжнародної комунікації. Комунікативна компетентність сучасного дипломата. Комунікаційні бар'єри у міжнародних відносинах та способи їх подолання.	
2	Тема 2. Сучасні методи, форми та інструменти міжнародних комунікацій Трансформація каналів міжнародної комунікації в умовах цифровізації. Мережева дипломатія: поняття, особливості та основні принципи. Соціальні мережі як інструмент зовнішньої політики держав. Цифрова дипломатія: можливості, переваги та ризики. Комунікаційні технології в діяльності Організації Об'єднаних Націй. Особливості міжнародних комунікацій у діяльності Європейського Союзу. Роль відеоконференцій та онлайн-платформ у сучасній дипломатії. Комунікаційні інструменти міжнародних неурядових організацій. Транснаціональні корпорації як учасники глобального комунікаційного простору. Месенджери, подкасти та цифрові платформи в міжнародних комунікаціях.	5
3	Тема 3. Моделі міжнародної комунікації та інформаційного впливу Класичні моделі комунікації та їх застосування у міжнародних відносинах. Сучасні моделі взаємодії держав і недержавних акторів у глобальному просторі. Комунікаційна модель Гарольда Лассуелла та її значення для аналізу політичної комунікації. Діалогова модель міжнародної комунікації. Інформаційна влада як інструмент впливу у світовій політиці. Асиметричні комунікації у міжнародних відносинах. Медіатизація міжнародної політики: сутність і наслідки. Формування міжнародного порядку денного через	5

	засоби масової інформації. Роль фреймінгу у висвітленні міжнародних конфліктів. Інформаційний вплив держав, міжнародних організацій і недержавних акторів.	
4	Тема 4. Теоретичні підходи до комунікацій у глобалізованому середовищі Масова комунікація як чинник трансформації міжнародних відносин. Політична комунікація у глобалізованому світі. Теорія інформаційного суспільства та її значення для світової політики. Теорія комунікативної дії Юрґена Габермаса у міжнародному контексті. Теорія медіаімперіалізму та проблема інформаційної нерівності. Структуралізм у дослідженні міжнародної політичної комунікації. Постмодерністський підхід до аналізу міжнародних комунікацій. Глобальні медіа та трансформація політичного суверенітету держав. Інформаційна глобалізація та зміна ролі національних держав. Комунікаційні аспекти формування глобальної громадської думки.	5
5	Тема 5. Стратегії усних міжнародних комунікацій та публічної дипломатії Риторика як інструмент дипломатичного та політичного впливу. Особливості публічних виступів дипломатів на міжнародних форумах. Політичний дискурс у діяльності Організації Об'єднаних Націй. Усна комунікація представників держав на засіданнях ОБСЄ. Структура та етапи підготовки міжнародного публічного виступу. Вербальні стратегії переконання у дипломатичному спілкуванні. Невербальна комунікація у діяльності дипломатів. Міжкультурні особливості дипломатичної риторики. Публічна дипломатія та використання емоцій у міжнародних виступах.	5

	Аналіз відомого дипломатичного виступу: комунікативні стратегії та засоби впливу.	
6	Тема 6. Інформаційні війни, пропаганда та стратегічні комунікації у світовій політиці Інформаційна війна: поняття, ознаки та основні форми. Пропаганда як інструмент зовнішньої та внутрішньої політики держав. Дезінформація та фейкові новини у сучасному міжнародному середовищі. Маніпуляція громадською думкою як інструмент геополітичної боротьби. Стратегічні комунікації (Strategic Communications) у діяльності держав. Концепція StratCom у діяльності НАТО. Інформаційно-психологічні операції у міжнародних конфліктах. Медіаграмотність як інструмент протидії дезінформації. Міжнародний досвід боротьби з пропагандою та інформаційними атаками.	5
7	Тема 7. Соціокультурний вимір та крос-культурна комунікація в міжнародних відносинах Крос-культурна комунікація: поняття, структура та значення. Вплив національних культур на міжнародний діалог. Цивілізаційні відмінності та їх роль у міжнародній комунікації. Національна ідентичність як чинник формування зовнішньополітичного дискурсу. Культурні цінності та їх вплив на дипломатичні відносини. Теорія культурних вимірів Г. Гофстеде у міжнародних комунікаціях. Стереотипи, етноцентризм і культурні упередження у міжнародному діалозі. Діалог культур як інструмент запобігання міжнародним конфліктам. Міжкультурна компетентність дипломата в умовах глобалізації.	5

8	Тема 8. Стратегії письмових міжнародних комунікацій та дипломатичний протокол Дипломатичне листування: поняття, види та основні вимоги. Нота як форма офіційної міжнародної комунікації. Вербальна нота: структура, зміст і правила оформлення. Особиста нота та її роль у дипломатичній практиці. Меморандум як інструмент міжнародних переговорів. Підготовка міжнародних договорів: основні етапи та вимоги. Дипломатичні заяви та комюніке: особливості підготовки. Резолюції міжнародних організацій як форма письмової комунікації. Офіційно-діловий стиль у міжурядових відносинах. Дипломатичний протокол і етикет у письмових міжнародних комунікаціях.	5
9	Тема 9. Стратегічне планування комунікацій у кризових ситуаціях та міжнародних конфліктах Кризові комунікації у міжнародних відносинах: поняття та завдання. Інформаційні потоки під час міжнародних криз. Роль дипломатії у комунікаційному забезпеченні врегулювання конфліктів. Стратегічне планування комунікацій у кризових ситуаціях. Комунікаційні стратегії держав під час міжнародних конфліктів. Роль міжнародних організацій у кризовій комунікації. Оперативність, достовірність і прозорість інформації під час криз. Комунікаційні помилки державних діячів у період міжнародних криз. Соціальні мережі як інструмент кризових комунікацій. Аналіз комунікаційної стратегії міжнародного актора під час конкретної кризи.	5
10	Тема 10. Міжнародні переговори як ключовий інструмент врегулювання міжнародних спорів Міжнародні переговори: поняття, функції та основні етапи. Роль переговорів у врегулюванні міжнародних спорів. Позиційні переговори: сутність, переваги та недоліки. Інтерес-орієнтовані переговори та концепція взаємної вигоди.	5

	Стратегії і тактики ведення міжнародних переговорів. Психологічні аспекти переговорного процесу. Крос-культурні бар'єри у міжнародних переговорах. Вербальні та невербальні засоби впливу під час переговорів. Техніки досягнення консенсусу в міжнародному переговорному процесі. Аналіз успішних і невдалих міжнародних переговорів: причини та наслідки.	
6.	Підготовка до поточного тестового контролю	37
	Разом	87

6. Індивідуальні завдання

Планом не передбачено

7. Методи навчання

Під час викладання дисципліни використовуються наступні методи: лекції, опитування, тестування, конспектування навчальної літератури, виконання індивідуальних розгляд проблемних ситуацій, рішення ситуаційних задач, мозкова атака. Методи активного навчання використовуються для тренування та розвитку творчого мислення студентів, формування в них відповідних практичних умінь та навичок. Вони стимулюють і підвищують інтерес до занять, активізують та загострюють сприймання навчального матеріалу.

8. Методи контролю

Засвоєння тем розділів (поточний контроль) здійснюється на практичних заняттях відповідно до контрольних цілей. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів до виконання конкретної роботи.

Поточний контроль і оцінювання результатів навчання передбачає виставлення оцінок за всіма формами проведення занять:

- контроль та оцінювання активності роботи студента під час лекційних та практичних занять (групова дискусія);
- контроль та оцінювання якості підготовки та розробки проєктних завдань в ході самостійної роботи студентів;
- контроль засвоєння теоретичного та практичного матеріалу (у вигляді тестування);
- контроль та оцінювання вмінь вирішувати розрахункові, ситуаційні та інші задачі;

- контроль та оцінювання вмінь проводити дослідження та презентувати із застосуванням сучасних інформаційних та хмарних технологій;
- контроль та оцінювання вмінь та навичок вирішувати кейсові проблемні завдання із розподілом ролей в командах.
- Підсумковий семестровий контроль здійснюється під час проведення екзамену. Загальна кількість балів за успішне виконання екзаменаційних завдань – 40.

Структура екзаменаційної роботи – білет містить 40 тестових завдань, студент одержує 1 бал за кожну вірну відповідь:

УВАГА! У разі використання заборонених джерел на екзамені студент на вимогу викладача залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку (0).

У разі настання / подовження дії обставин непоборної сили здобувачам вищої освіти надається можливість скласти екзаменаційну роботу в тестовій формі (білет містить 40 тестових завдань, здобувач одержує 1 бал за кожну вірну відповідь) дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Міжнародні комунікації та переговори», режим доступу: https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=19092

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль та самостійна робота											Разом	Екзамен	Сума
Розділ 1 – Розділ 2													
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	ТК			
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	10	60	40	100

*ТК – поточний тестовий контроль

Вивчення курсу – 60 балів (з них: активна робота на семінарських заняттях – максимально 50 балів; поточний тестовий контроль – максимально 10 балів). Підсумковий контроль – 40 балів.

Для допуску до складання підсумкового контролю (екзамену) здобувач вищої освіти повинен набрати не менше 25 балів з навчальної дисципліни під час поточного контролю, самостійної роботи, індивідуального завдання.

Критерії поточного оцінювання знань студентів

Усний виступ та виконання письмового завдання, тестування	Критерії оцінювання
5	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.
4	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість тестових завдань.
3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину тестових завдань.
2	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі тестові завдання.
1	Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив окремі тестові завдання.

0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань. Не вирішив жодного тестового завдання.

Доповнення виступу:
1 бал – отримують студенти, які глибоко володіють матеріалом, чітко визначили його зміст; зробили глибокий системний аналіз змісту виступу, виявили нові ідеї та положення, що не були розглянуті, але суттєво впливають на зміст доповіді, надали власні аргументи щодо основних положень даної теми.
0,5 бала отримують студенти, які виклали матеріал з обговорюваної теми, що доповнює зміст виступу, поглиблює знання з цієї теми та висловили власну думку.
Суттєві запитання до доповідачів:
1 бал отримують студенти, які своїм запитанням до виступаючого суттєво і конструктивно можуть доповнити хід обговорення теми.
0,5 бала отримують студенти, які у своєму запитанні до виступаючого вимагають додаткової інформації з ключових проблем теми, що розглядається.

Зарахування неформальної освіти та додаткових активностей

1. Зарахування сертифікованих курсів

- Здобувачі вищої освіти можуть отримати додаткові бали за успішне проходження дистанційних курсів або тренінгів на провідних освітніх платформах (Coursera, Prometheus тощо), які тематично пов’язані зі змістом дисципліни.
- Умови зарахування:
- Студент має надати викладачеві офіційний документ (сертифікат або свідоцтво), що підтверджує успішне завершення курсу.
- Курс має бути погоджений з викладачем. Рекомендується обговорити вибір курсу заздалегідь.
- За успішне проходження одного курсу може бути зараховано до 5 балів додаткової поточної успішності.

2. Зарахування активної участі в наукових заходах

- Додаткові бали можуть бути нараховані за активну участь у наукових конференціях, семінарах, публікацію тез досліджень.
- Умови зарахування:
- Студент має надати офіційне звернення до викладача.
- До звернення необхідно додати підтверджуючі документи (сертифікати учасника конференції, копії наукових публікацій, витяги з протоколів тощо).

Кількість балів:

- Участь з доповіддю на науково-практичній конференції: до 5 балів.
- Публікація тез конференції: до 5 балів.

Кожне звернення розглядається індивідуально. Рішення про зарахування додаткових балів приймається згідно з нормативно-правовими документами, що діють у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.

Незалежно від кількості додаткових активностей, максимальна кількість балів поточної успішності не може перевищувати 60 балів.

У кінці семестру сумуються всі отримані студентом бали. Вказані вище види і форми засвоєння навчального курсу дають можливість набрати 60 балів та 40 балів за екзаменаційну роботу. Отже, максимальна кількість балів – 100.

У межах дисципліни застосовуються такі моделі використання ШІ:

1. Модель «ШІ заборонено».

Використання технологій штучного інтелекту не допускається під час виконання контрольних заходів, спрямованих на перевірку індивідуальних знань і сформованості компетентностей здобувача освіти, зокрема: усного опитування, поточного тестового контролю, екзамену, інших видів оцінювання, для яких викладачем встановлено обмеження щодо використання ШІ.

2. Модель «ШІ як асистент».

Під час підготовки до семінарських занять дозволяється використання ШІ для: пошуку та систематизації інформації, добору та первинного аналізу наукових джерел, пояснення складних понять, удосконалення структури тексту, перевірки граматики, стилю та оформлення, генерації ідей, плану роботи або прикладів.

Фінальний текст роботи, висновки, аналіз, інтерпретація результатів та прийняті рішення повинні бути самостійно підготовлені здобувачем освіти.

Декларування використання ШІ.

У разі використання технологій штучного інтелекту здобувач освіти зобов'язаний зазначити: назву сервісу або моделі ШІ; дату використання; характер допомоги (генерація ідей, пошук інформації, аналіз даних, редагування тексту тощо).

За вимогою викладача здобувач освіти повинен надати використані запити (prompts) або пояснити спосіб використання інструментів ШІ.

Недекларованe використання технологій штучного інтелекту або подання згенерованого ШІ матеріалу як власного результату навчальної діяльності розглядається як порушення принципів академічної доброчесності відповідно до внутрішніх нормативних документів Університету.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка
	Для чотирирівневої шкали оцінювання
90 – 100	відмінно
70-89	добре
50-69	задовільно
0-49	незадовільно

10. Рекомендована література

Основна література

1. Глобальні проблеми сучасності : підручник / за ред. В. С. Бакірова, А. П. Голікова, О. А. Довгаль, В. А. Пересадько, В. І. Сідорова. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2019. 632 с.
2. Виговська О. С. Теорія та практика міжнародних переговорів : навч.-метод. посіб. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2023. 218 с.
3. Долинська Л. В., Матяш-Заяц Л. П. Психологія конфлікту : навч. посіб. Київ : Каравела, 2023. 304 с.
4. Захарчин Г. М., Винничук Р. О. Управління конфліктами : навч. посіб. 2-ге вид., допов. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2019. 191 с.
5. Зленко А. М. Дипломатія і політика. Україна в процесі динамічних геополітичних змін. 2-ге вид., розшир. і допов. Київ : Фоліо, 2021. 592 с.
6. Історія дипломатії : навч.-метод. посіб. / за ред. О. В. Бігняка. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 116 с.
7. Кайдалова Л. Г., Пляка Л. В., Альохіна Н. В., Шаповалова В. С. Психологія спілкування : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків : НФаУ, 2018. 139 с.
8. Капітоненко М. Г. Міжнародні конфлікти : навч. посіб. Київ : Либідь, 2009. 352 с.
9. Кубрак О. В. Етика ділового та повсякденного спілкування : навч. посіб. Київ : Українська книга, 2020. 222 с.
10. Ледерак Дж. П. Розбудова миру. Стале примирення в розділених суспільствах / пер. з англ. Д. Каратеєва, Л. Лозової. Київ : Дух і літера, 2019. 250 с.
11. Луцишин Г. І. Конфліктологія та теорія переговорів : навч. посіб. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2015. 199 с.
12. Лісовський П. М., Лісовська Ю. П. Дипломатична та консульська служба : навч. посіб. Київ : Видавництво Ліра-К, 2022. 178 с.
13. Медіація у професійній діяльності юриста : підручник / авт. кол. : Т. Білик, Р. Гаврилюк, І. Городиський [та ін.] ; за ред. Н. Крестовської, Л. Романадзе. Одеса : Екологія, 2019. 456 с.
14. Міжнародні економічні відносини та менеджмент в умовах посилення глобалізаційних процесів : навч. посіб. / за ред. С. М. Шкарлета, М. П. Бутка. Київ : Центр учбової літератури, 2016. 527 с.
15. Міжнародні економічні відносини та зовнішньоекономічна діяльність : навч. посіб. / Т. О. Зінчук, О. Д. Ковальчук, Н. М. Куцмус [та ін.] ; за ред. Т. О. Зінчук. Київ : Центр учбової літератури, 2017. 512 с.
16. Негрей М. В., Тужик К. Л. Теорія прийняття рішення : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2018. 271 с.

17. Переговори і медіація : підручник для підготовки професійного переговірника / В. Л. Рахліс, О. О. Павленко ; за ред. О. О. Павленко. 2-ге вид., перероб. Дніпро : Дріант, 2021. 344 с.
18. Росс Д. Переговори у стилі Трампа. Ефективні стратегії і прийоми майстерного ведення бізнес-переговорів / пер. з англ. З. Лобач. Київ : КМ-БУКС, 2019.
19. Сумець О. М. Комунікативний менеджмент : навч. посіб. Київ : Університет економіки та права «КРОК», 2024. 178 с.
20. Тихомирова Є. Б., Постоловський С. Р. Конфліктологія та теорія переговорів : підручник. 2-ге вид., випр. Суми : ВТД «Університетська книга», 2018. 239 с.
21. Турчин Я. Б., Дорош Л. О., Івасечко О. Я. Дипломатична та консульська служба : підручник. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2018. 332 с.
22. Фішер Р., Юрі У., Паттон Б. Шлях до Так. Як вести переговори, не здаючи позицій / пер. з англ. Р. Свято. Київ : Основи, 2016. 220 с.
23. Химиця М. О. Інформаційна діяльність в органах державної влади та управління : навч. посіб. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. 148 с.
24. Холод О. М. Комунікаційні технології : підручник. Київ : Центр учбової літератури, 2013. 211 с.
25. Яхно Т. П., Куревіна І. О. Конфліктологія та теорія переговорів : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 168 с.

Допоміжна література

1. Бандура О. В. Циклічність як форма поєднання стабільності та нестабільності в економічному розвитку. Економіка і прогнозування. 2019. № 4. С. 7–23. DOI: https://doi.org/10.15407/eip2019.04.007.
2. Лиман С. І., Парфіненко А. Ю. Історія міжнародних відносин та дипломатії (довестфальська доба) : навч. посіб. Суми : Університетська книга, 2024. 700 с.
3. Лиман С. І. Правила європейської дипломатії на сторінках твору Мішеля Монтеня «Проби» (1580) // LAUREA VI. Античний світ і Середні віки. Харків, 2025. С. 112–114.
4. Лукашевич М. П., Шандор Ф. Ф. Соціологія масової комунікації : підручник. 2-ге вид., переробл. і доповн. Київ : Знання, 2015. 367 с.
5. Нагаєв В. М. Конфліктологія : практикум. Харків : ХНАУ, 2004. 96 с.
6. Нагаєв В. М. Публічне адміністрування : навч. посіб. Харків : Стильна типографія, 2018. 278 с.
7. Парфіненко А. Ю. Свобода подорожей та міжнародний туризм як складові дипломатії «розрядки» (до 50-річчя підписання Гельсінського заключного акту). Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Міжнародні відносини. 2025. Т. 60, № 1. С. 36–42. DOI: https://doi.org/10.17721/1728-2292.2025/1-60/36-42.

8. Професійні комунікації : навч. посіб. «Ділове спілкування» / уклад. О. М. Жук, Л. Ю. Тиха. Луцьк : Луцький НТУ, 2016. 112 с.
9. Станчев М. Г. Основи дипломатії : навч.-метод. посіб. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2015. 55 с. URL: http://karazinbook.univer.kharkov.ua/sites/default/files/stanchev_2_dipl7.pdf.
10. Туризм та публічна дипломатія : колективна монографія / за заг. ред. А. Ю. Парфіненка. Суми : Університетська книга, 2026. 396 с.
11. Українська міграція в умовах глобальних і національних викликів XXI століття : наукове видання / наук. ред. У. Я. Садова. Львів, 2019. 108 с.
12. Шамара І. М., Техтілова М. О. Туризм як стратегічний вектор реалізації культурної дипломатії // Туризм та публічна дипломатія : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з нагоди Міжнародного дня багатосторонності і дипломатії в ім'я миру. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2026. С. 185–187. URL: https://ekhnuir.karazin.ua/handle/123456789/26451.
13. Bjola C., Cassidy J., Manor I. Public Diplomacy in the Digital Age. The Hague Journal of Diplomacy. 2019. Vol. 14, iss. 1–2. P. 83–101. DOI: https://doi.org/10.1163/1871191X-14011032.
14. Bjola C., Manor I. The Rise of Hybrid Diplomacy: From Digital Adaptation to Digital Adoption. International Affairs. 2022. Vol. 98, no. 2. P. 471–491. DOI: https://doi.org/10.1093/ia/iiac005.
15. Cherkasov S., Makliuk O. Negotiation Process in International Relations Theory: From History to Contemporary Practices. Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI. 2025. No. 9. P. 171–184. DOI: https://doi.org/10.26693/ahpsxxi2025.09.171.
16. Čuhlová R., Demel J. From Diverse Perspectives to Unified Agreements: Intercultural Negotiation Dynamics in the Digital Age. Business and Professional Communication Quarterly. 2024. Vol. 89, no. 3. P. 570–592. DOI: https://doi.org/10.1177/23294906241253516.
17. Doncel-Martín I., Elías C. Domestic Public Diplomacy as a Communications Strategy. Analysis of the Spanish Case. Political Research Exchange. 2025. Vol. 7, iss. 1. Article 2483515. DOI: https://doi.org/10.1080/2474736X.2025.2483515.
18. Garsten C., Sörbom A. Discreet Diplomacy: Practices of Secrecy in Transnational Think Tanks. The Cambridge Journal of Anthropology. 2023. Vol. 41, no. 1. P. 98–117. DOI: https://doi.org/10.3167/cja.2023.410108.
19. Guo W. Conflict Resolution in Intercultural Communication: Strategies for Managing Cultural Conflicts. Humanities and Social Sciences Communications. 2025. Vol. 12. Article 73. DOI: https://doi.org/10.1057/s41599-025-04391-0.
20. Salman M., Burton G. Positive and Negative Public Diplomacy, New Concepts to Understand Public Diplomacy Strategies in the Arab Gulf States. Third

World Quarterly. 2025. Vol. 46, iss. 7. P. 755–772. DOI: https://doi.org/10.1080/01436597.2025.2511876.
21. Hynek N., Šenk M. Ukraine–Russia Peace Plans: Historical Lessons, Operationalising Criteria, and Comparative Assessment. Peacebuilding. 2025. DOI: https://doi.org/10.1080/21647259.2025.2585235.
22. A Social and Solidarity Economy: The Ukrainian Choice / ed. by A. S. Filipenko. Newcastle upon Tyne : Cambridge Scholars Publishing, 2017. 230 p. ISBN 978-1-4438-9522-4.
23. Murad R., Hussin S., Yusof R. Educational Modernization Drives the Development of Culture and Innovation. International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences. 2020. Vol. 10, no. 11. P. 1016–1031. DOI: https://doi.org/10.6007/IJARBSS/v10-i11/8054.

11.Посилання на інформаційні ресурси в Інтернет, відеолекції, інше методичне забезпечення

1. Сайт Організації об'єднаних націй (ООН) http://www.un.org/
2. Сайт Ради Європи http://www.coe.int/
3. Сайт Міністерства закордонних справ Україн https://mfa.gov.ua/
4. Сайт Дипломатичної академії МЗС України https://da.mfa.gov.ua/
5. Сайт International Studies Association (ISA) http://www.isanet.org/
6. Щорічник ОБСЄ. Щорічник з питань організації та співробітництва в Європі. https://ifsh.de/en/publications/osce-yearbook
7. European Union https://european-union.europa.eu/
8. NATO. URL: https://www.nato.int/
9. Foreign Policy http://www.foreignpolicy.com/
10. The Economist http://www.economist.com/
11. World Politics https://muse.jhu.edu/journal/266

12. Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії обставин непоборної сили

В умовах дії обставин непоборної сили освітній процес в університеті здійснюється відповідно до наказів/розпоряджень ректора/проректора або за змішаною формою навчання, або повністю дистанційно в синхронному режимі. Складання підсумкового семестрового контролю: в разі запровадження жорстких обмежень з забороною відвідування ЗВО студентам денної форми навчання надається можливість скласти екзамен в тестовій формі дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Міжнародні комунікації та переговори» , Режим доступу: https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=19092